

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
75/14. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2014. május 20.

A főtanácsnok indítványa a C-202/13. sz. ügyben
Sean Ambrose McCarthy és társai kontra Secretary of State for the Home
Department

Maciej Szpunar főtanácsnok szerint valamely tagállam harmadik állam állampolgárának beutazási jogát nem teheti függővé a vízum előzetes megszerzésétől, ha már rendelkezik egy másik tagállam által kiállított, „tartózkodási kártya uniós polgár családtagjai számára” elnevezésű dokumentummal

Annak megengedése valamely tagállam számára, hogy ilyen általánosan alkalmazandó preventív jellegű intézkedést alkalmazzon, azt jelentené, hogy lehetővé teszik számára, hogy megkerülje a szabad mozgáshoz való jogot, és ellentétes lenne a kölcsönös elismerés elvével

Egy uniós irányelv¹ szerint az érvényes tartózkodási kártyával való rendelkezés mentesíti a beutazási vízumkötelezettség alól az uniós polgár harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagjait. A tagállamok azonban elfogadhatják a szükséges intézkedéseket, hogy megtagadják, megszüntessék vagy visszavonják az ezen irányelv által juttatott bármely jogot, joggal való visszaélés vagy csalás – mint például érdekházasság – esetében. Bármely ilyen intézkedésnek arányosnak kell lennie, és összhangban kell állnia az előírt eljárási biztosítékokkal.

Sean Ambrose McCarthy brit és ír kettős állampolgár. Egy kolumbiai állampolgárral kötött házasságot, és egy leánya van. A család 2010 májusa óta Spanyolországban él, ahol van egy házuk. A McCarthy házaspárnak van egy háza az Egyesült Királyságban is, ahova rendszeresen utaznak. Helena Patricia McCarthy „tartózkodási kártya uniós polgár családtagjai számára” elnevezésű dokumentummal („tartózkodási kártya”) rendelkezik, amelyet a spanyol hatóságok állítottak ki. Az Egyesült Királyság bevándorlásról szóló rendelkezései értelmében az ilyen kártya jogosultjainak, ahhoz, hogy az Egyesült Királyság területére beutazhassanak, beutazási engedélyt („EGT családi engedély”) kell kérelmezniük, amely hat hónapig érvényes. E családi engedély azzal a feltétellel hosszabbítható meg, hogy jogosultja személyesen megjelenik az Egyesült Királyság valamelyik külképviseletén, és kitölt egy, a kérelmező forrásaira és szakmai helyzetére vonatkozó formanyomtatványt.

A McCarthy család, mivel úgy vélte, hogy e nemzeti rendelkezések sértik a szabad mozgáshoz való jogát, 2012-ben keresetet indított a High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Egyesült Királyság) előtt. E bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy az irányelv és a (20.) jegyzőkönyv² alapján harmadik államok állampolgárai általánosan kötelezhetők-e arra, hogy beutazási vízumot szerezzenek ahhoz, hogy beutazhassanak az Egyesült Királyságba, holott már rendelkeznek tartózkodási kártyával.

A mai napon ismertetett indítványában Maciej Szpunar főtanácsnok először is azt vizsgálja meg, hogy az irányelv alkalmazható-e a McCarthy család helyzetére. E tekintetben az irányelv tág értelmezését javasolja. Álláspontja szerint az irányelv alkalmazandó arra az esetre, amikor azt követően, hogy valamely uniós polgár gyakorolta szabad mozgáshoz való jogát, és ténylegesen

¹ Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.).

² Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 26. cikke egyes vonatkozásainak az Egyesült Királyságra és Írországra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv.

egy másik tagállamban tartózkodott, az uniós polgár és harmadik állam állampolgárságával rendelkező családtagjai az uniós polgár állampolgársága szerinti tagállamba utaznak.

Az ilyen értelmezés nemcsak az uniós polgárság által az uniós jog jelen állása szerint játszott szerepre figyelemmel tűnik indokoltnak, hanem a Bíróság releváns ítélkezési gyakorlata fényében is³.

Amennyiben a Bíróság nem követné első javaslatát, a főtanácsnok azt javasolja a Bíróságnak, hogy a 2004/38 irányelvet legalább azokra az uniós polgárookra és harmadik országbeli állampolgár családtagjaikra alkalmazza, akik a szabad mozgáshoz való jogukat ténylegesen gyakorolva egy másik tagállamban tartózkodnak, és ezzel egyidejűleg rövid tartamú utazásokat tesznek abba a tagállamba, amelynek az érintett polgárok az állampolgárai. E második javaslat kizárólag a beutazási jogra és a rövid tartamú tartózkodáshoz való jogra vonatkozik.

Ezt követően a főtanácsnok azt vizsgálja meg, hogy az irányelv lehetővé teszi-e, és milyen feltételek mellett, egy olyan tagállam számára, amely a tartózkodási kártyák kiállítása kapcsán „rendszeres visszaélésekkel” szembesül, a beutazási vízum előzetes kiállításának megkövetelését, ha az ilyen általános és preventív jellegű kötelezettség nem a joggal való visszaélés egy konkrét esetben történő előzetes megállapításán alapul.

M. Szpunar ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy egy olyan, általánosan alkalmazandó intézkedés, mint amelyet az Egyesült Királyság előírt, megfosztaná lényegüktől az irányelv által előírt eljárási garanciákat. A főtanácsnok szerint az irányelv által biztosított jogok szisztematikus felfüggesztése nem ad a lehetőséget sem a nemzeti bíróság, sem a Bíróság számára annak vizsgálatára, hogy ténylegesen teljesültek-e azok a feltételek, amelyek alapján az Egyesült Királyság hatóságai figyelmen kívül hagyták ezt a jogot a McCarthy család esetében.

A főtanácsnok szerint az Egyesült Királyság által szolgáltatott bizonyítékok nem tekinthetők olyan konkrét bizonyítékoknak, amelyek a McCarthy család egyéni magatartásához kapcsolódnak. E tekintetben emlékeztet arra, hogy a család magatartása nem minősül az uniós jogszabályok értelmében vett joggal való visszaélésnek. Arra is emlékeztet, hogy a család általános vélelme nem elegendő egy olyan intézkedés igazolásához, amely sérti az EUMSZ célkitűzéseit. A visszaélésszerű magatartások értékelése főszabály szerint a nemzeti bíróságok hatáskörébe tartozik, de értékelésük semmiképpen sem veszélyeztetheti az uniós jog egységességét és hatékonyságát.

Ami az Egyesült Királyságbeli családi engedélyt illeti, a főtanácsnok véli, hogy az egyszerűen egy vízumkötelezettségnek felel meg, amely nemcsak az irányelvvel ellentétes, hanem annak céljaival és rendszerével is. Következésképpen amennyiben az uniós jognak megfelelően a szabad mozgás jogának gyakorlását lehetővé tévő feltételeknek az uniós polgár harmadik országbeli állampolgár családtagja megfelel, a tartózkodási kártyát a tagállamoknak el kell fogadniuk.

M. Szpunar szerint, ha lehetővé tennénk egy tagállam számára, hogy ne vegye figyelembe a másik tagállam által kibocsátott tartózkodási kártyát, az ellentétes lenne a kölcsönös elismerés elvével. Valamely tagállam közigazgatási és igazságügyi hatóságai kötelesek elfogadni a más tagállamok illetékes hatóságai által kibocsátott személyi állapottal kapcsolatos igazolásokat és hasonló dokumentumokat, kivéve, ha azok pontossága komolyan megkérdőjelezhető a szóban forgó egyedi ügyre vonatkozó konkrét bizonyítékok alapján. Másfelől, az Egyesült Királyság által előírt általánosan alkalmazandó intézkedések végrehajtásának elfogadása azt jelentené, hogy lehetővé tesszük egy tagállam számára, hogy megkerülje a szabad mozgáshoz való jogot, és az azzal a következménnyel járna, hogy más tagállamok is elfogadhatnának ilyen intézkedéseket, és egyoldalúan felfüggeszthetnék az irányelv alkalmazását.

M. Szpunar ebből arra következtet, hogy irányelv nem teszi lehetővé valamely tagállam számára, hogy olyan általánosan alkalmazandó intézkedést fogadjon el, mint amelyről a jelen esetben szó

---

³ Többek között a [C-291/05](#). sz. Eind-ügyben 2007. december 11-én hozott ítélet, valamint a [C-456/12](#). sz. O és B ügyben 2014. március 12-én hozott ítélet (lásd a [32/14](#). sz. sajtóközleményt).

van (azaz olyan intézkedést, amely abban áll, hogy megvonja az uniós polgár azon családtagjainak mentesítését a vízumkötelezettség alól, akik egy másik tagállam által kiállított érvényes tartózkodási kártyával rendelkeznek), mivel ez az intézkedés preventív jellegű, és nem egy konkrét joggal való visszaélés előzetes megállapításán alapul.

Végül, ami a (20). jegyzőkönyvet illeti, a főtanácsnok szerint e jegyzőkönyvnek nem az a célja, hogy különleges előjogokat biztosítson az Egyesült Királyság számára, hanem azt azért fogadták el, hogy figyelembe vegyék e tagállam arra irányuló kívánságát, hogy fenntartsa egyrészt a határellenőrzést a legtöbb tagállammal, másrészt pedig az Egyesült Királyság és Írország közötti „közös utazási területet”. A határellenőrzés kiterjed többek között annak vizsgálatára, hogy az érintett személyek jogosultak-e az Egyesült Királyság területére történő beutazásra. Ez az ellenőrzés ugyanakkor nem jogosítja fel az Egyesült Királyságot arra, hogy egyoldalúan megtagadja az uniós polgárok és a tartózkodási kártyával rendelkező családtagjaik beutazását, azáltal, hogy általános jelleggel előírja számukra, hogy szerezzenek be, és határain mutassanak be egy olyan további dokumentumot, amelyet az uniós jog nem ír elő.

EMLÉKEZTETŐ: A főtanácsnok indítványa nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. A Bíróság bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet későbbi időpontban hozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az indítvány [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

A főtanácsnoki indítvány ismertetésekor készített képfelvételek elérhetők:

„[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106